

ددمینیتمهوه. له پاییزی سالی ۱۳۴۴ همه پاییزی ساله داد، فروغ سه فروردنه کات بتو
نه تویریز، بتو نمهوه فیلمیک له سهر زیانی "گول" کان در چهارینیت، سینه مای ئه و سالانه ش که سینه مایه کی با او چه قبه ستو بتو، شاهیدی سه هله دلاني فیلمیکی به ته او و ته جیاواز بتو که سه باره ت به کومه له کمسانیک بتو که تمنانه خمک به قیزه و با سیان لیوده دکردن، له پاییزی نمه و سال دا توانی نمه دسکوتنه له زیانی سی مانگه خوی له گمل گوله کان دستکه و تبوبو، له سه رپه رده زیونی سینه ما و تنا بکات.

"تم ماله رشه" کورته فیلمیکی به لگه نامه بی له سه ر زیانی نمه "گولانه" بتو که سه در رای همه و چاره دشیبه کانیان، و دکه همه و خلفکانه دیکه، ئانه، به رته و که.

لهم سه رو به ندددا، فروع
کورنکی بچکولانه دهناسی به ناوی
"حسین" که باوکی توشی نه خوشی
گولی بوروه، بهنه بونی "کامیار" دا،
"حسین" ده کات به مندالی خوی و
له هدنیاییدا، ئه وهی دبسو به
کامیاری ببه خشیت، له گەل حسین
دابهشی ده کات.
له زستانی ۱۳۴۲ ای هه توایدا،
خلاقتی سەركەوتورین فیلمى

ساره، بلاکرایه وه.
 بلهکه نامه می بو فیلمی ئەم ماله
 رەشە، به فروغ دەدرېت.
 فروع ئالاھە لگرى، ژنانى
 ناسىنى سىنه ما، ئەزمۇنى
 پىشىكە تۇرۇ بىرۇپا اوھر جىاوازو
 تالى ژيانى رابردوو، كارىگە رى
 خۆراغىرۇ ناۋى ھەتا، ھەتا يە
 ياساكان لمەسرچارەنۇسى
 بەزىندۇبىي دەمەيىتەوە.
 مەرقۇشە كان، دەلاققىيە كى دىكە
 فرپىن لمىد مەكە
 بىرەنە دەمىزى
 بەرەنە دەمىزى

سەھەر تەھویلى و/ ناھىيەدى حوسىئى

”دهی“ - ناوی مانگی (۱۰) ای
هدتاویسیه که ریزکه وته له گهله
مانگی (۱۱) بهمهن“ - ناوی مانگی
هدتاویسیه که ریزکه وته
له گهله مانگی (۱۲) بدمایین

بریبوو ئیدى كەواتە بەر شالاۋى نەبىنیە وە. نامىھەبانى . كاتى مەمانەي من لەپەتى سىتى دادخوازىيە وە شۇپ كرابۇ وە رادەكەم لەم مەرۋەنەي كە لەنەن شالاۋى

ردنگ	دلى چراکاني منيان لهت لهت	به للام لهناخدا، له پهستي خويان،
ده كرد	كانتي چاوه مندالانه كمه	سدام تزمهيان لمداوينم دا
عهشقى منيان	عهشقى منيان	قسنه قسهملوک، کاريگمه رى
به ده ستردي رهشى ياسا	ده بهسته و دو	له سهر زيانى هاوبه شى فروغ
له شاهقه نيگه رانى	ثاراته كانى من	دادنه و چيدى ئهو ساله
فواره خوين ده بژايه در روده		به عه شقهه بىنای كردىبوو، وە كەو
		شوى، يى متمانە و حوانە وە دى
		نە مابۇو، چيدى هاوقسە يەڭو

هایونشینیتک نه مابووهه که رازی
 دهروونی لا بکاته، له گر و تینی
 همه لچونی شیعری و شمره کانی
 له گمل نه ایرانیدا بوو که هستی
 به جولانه وهی چیز به خشی
 کوزپرله یه ک کرد که له سکی
 خویدا.. سالی ۱۳۳۲ هه تاوی،
 بووه خاونه کور پیکو ناوی لیتا
 کامیار. شم میوانه بچوکه به بوز
 سالیک توانی ساریزی نازاره کانی
 هیچ نه بیو
 له سالی ۱۳۳۴ هه تاوی
 به ته نیایی و نیازاری بر سرتبری
 دووری له کامیار دووهه مین کو مله
 شیعری خوی به ناوی "دیوار"
 بلا و کرده، روزگرمیزی زیانی فروع
 له م سه رد همدا، بروسکه ثاسا
 تیپه پری و هر ساله دیوانی کی
 له چاپدا، بوشایی ته نیایی، ته نیا
 به شیعر پر دببووه شیعر که

دایکی بکات، دنیای منالی و همه مو بیبه شیه کانی خوی
له کامیاردا دددوز بیوه. به لام روزگار لاپرمه کی
دیکه بو فروغ هم‌لایمه هوئم به خته دریسه بچوکه له سالاوی
تؤمه ته کانو نامیه ربانیه کاندا ون

ههتاویدا، "ئىبراهىم گولستان" دهه
دەرھىنە رو دۆكۈمىتتارى سىينە مايى
ناسى و ئەم تاسىنە دەسىپىكى ئىشى
سىينە مايى فروغ بۇو، لەسالى
1338 ئى ههتاوى بۇ خۇىندە وو
لېتكۈلىنە وەلمەر دەرھىناتىنى فيلمى
"ناڭر" سەفەرى كرد بۇ بەریتانىا،
ھەر لە و سالىدا، ھاواكىارى
كۆمپانىياتى گولستانى كرد بۇ
دەرھىناتىنى چەند فيلمىكى
بەلگەن نامە بىي (دۆكۈمىتت)
فروغ لەسالى 1339 ئى
ھهتاویدا، لە فيلمى "خوازىنى" دا
بۇ، سەر لەمنى تانە توغانج دەستى
پېكىردى وو لەبەر ئەوهى ئە مەجارەيان
"شاپۇور" يش بۇوه ھاودەنگى ئەوانى
تر، چىدى نەيتوانى بەرددوام بىت،
رۇحى ناسكى فروغ لە گەل شەپرو
كىشەدا نەدە گۈنجاۋ ئە مالەى كە
رۇزانىيەك ژوانگەمى عەشقە
ساواكە بۇو، لەبىرى ئەوهى پشتىو
پەناي بىت، بۇوه سەنگەرەنگى لەدزى
خۇى، بەھەر حال فروغ بېپارى
خۇيدا و لەسالى 1333 ئى ههتاوى
لە "پەروپىز" جىابووهە، بەلام ياسا
دواكەنوتتو و دەزه ژىنە كان،

مندالله‌کهی لیدهنهوه، به‌بئی
ئهوهی مافی ئهوهی ههیت
مندالله‌کهی بیینیت، بؤه میشه
ئههواز به جیده هیلت لحالیکدا، که
تمینا يادگاره‌کهی واته "کامیار"،
به‌یادگار بؤئههواز به جیدنیلى و
فروغ ۱۶ سالی ربه قوتا کۆتاپایي
ژيانى، هرگيز مندالله‌کهی خۆي

فروغه‌ی فهرخزاد له ۱۵ ای
مانگی "دهی" سالی ۱۳۱۳ ای ۵
له گه‌په کی ئەمیرییه‌ی تاران
له بنه‌مالله‌یه کی مام ناوهندی و
پیاواسالاردا له دایک بwoo، دایکی،
توران و زیری ته‌بار، ژینکی
مالدارو خانه‌نشین بwoo به‌هم مو
تایابه‌تمه‌ندييىه‌كانى، ژينكى
رۇزىلە لاتىسىدۇ، ئۇوندە مېھبىانو
لىسبوردو بwoo كە به وتهى فروع
تەنانەت بۇ رووهکە كانى باچەكەش
ددپارايەمۇ نزايى دەكرد.

باوکی، سهرهنهنگ "محه‌مهد
فمروخزاد"، ثم فسدری سوپا بسو و
له کوده‌تای روزا شادا به شداری
کرد ووه، باوکی فروع سه‌رها
ئه‌وهی سوپایی بسو، هوگری
شیریش بسو، جارچاره له‌ته‌نیایی
خویدا، "حافز" و "سه‌عدهی"
ده‌خویندنه‌وهو هرئه‌وهش فروغی
کیشایه داوی شیره‌وه، فروع
چواره‌مین مندالی بنه‌ماله‌کدی بسو،
خاوه‌نهی چوار برا بسو به‌ناوه‌کانی
ئه‌میر، "مه‌سعود"، "می‌هرداد" و
"فرهی‌لدون" و دو خوشکیشی
هه‌بسو، "پوران" و "گلوریا".

فـ غـ تـ زـ بـ کـ شـ تـ بـ

تر و خی باره پیکنیسیلو، و مکو
هم مو کچانی هاوته منه نی خوی،
هو گری شیعر ببو، به لام خویشی
ندیده زانی نه و شدیدایه، جیاوازو
ل میاد ناکریت. دستیکی باشیشی
لم نیگار کیشاندا هم ببو، دیسانه و دش
هم مو پینیان وابو که رؤزیک
له چنگی هونه در بیاز دیدیت، به لام
چاره نووس ریگمیه کی دیکهی بتو
دیاری کرد ببو، فروع خوی ثاوا
باسی نه و سرده ده ده کات:
کتیب له دوای کتیب شیعر
له دوای شیعر ببو که ده مخوینده ده،
هر رؤز پر ترو لیوریت ترس ده سوم،
دبوایه به چه شنیک هم مو نه و
خوینده و انهم به تال کردایته و ده
ببریایه، له سه ریه ک شیعم ده گوت،
په رتوكم له سه رپه رتوگ ره ش
ده کرده ده، له پشت مه کینه هی
به رگ در ووی، کاتی شیوکردن،
به بمه ره ده امامی ده مخویندنه و ده
ده منووسی، له ته منه نی سیزده و
چوارده سالاندا، گه لی غه زلم دانا،
به لام هر گیز بلاوم نه کردنده.
ناسکه کانتان
شوین روتی جولانه وی چیز
به خشی کوپه لمه ک ده که وی تو

له درزی به رُوکتاندا، همه میشه
ههوا
تیکه‌ل به بونی شیعری تازه
دهیست.
له گه‌ل بلا و کردنده وی شیعری
گوناهم کرد، گوناهیکی پر
له چیز، له یه کنک له گوچاره کانی ثهو
کاتددا، همراه زنایه کی گهوره به رپا
ده کات.
ثه و کاته هیچ شاعیریک ثه و
رینگه‌یه‌ی به خوی نه دابوو که
له یاسا نه بینراوو زاله کان به سهر
کوچمه‌لدا، که ساله‌ها بتو سینگ
به سینگ گویزرا بونه وه، لابدات،
هم روییش ناوی سوزانیان سه پاند
به سهر فروغیکدا که هیله سوره کانی

بو خویندنی ناوهندی چووه
دواوانهندی "خسره‌هی خاوه‌ر" و همر
له و سه رده‌ههدا بوه که سروشته
ههستیاری فروع، تیکه‌ل به شیعر
دببوو، فروغیش، فروغی
(روشنایی) به رهه‌م دهینا، ههست
ناسکی و ناسیینی شیعر، له ته‌مه‌نی
۱۶ سالیدا، دروازه‌ی عه‌شقی
به بروو کردده.